Lietas arhīva Nr. C-3184-18/5
ECLI:LV:RPPT:2018:0906.C68318418.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2018.gada 6.septembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese M.Šalta rakstveida procesā izskatīja Valsts ieņēmumu dienesta sūdzību par maksātnespējīgās SIA "AB Build" administratora Sergeja Lukašina lēmumu.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 27.novembra spriedumu ir pasludināts SIA "AB Build" (turpmāk arī parādniece) maksātnespējas process. Par administratoru iecelts sertificēts administrators Sergejs Lukašins (turpmāk arī administrators).

2018.gada 27.aprīlī tiesā saņemta Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī sūdzības iesniedzēja) sūdzība par maksātnespējas procesa administratora lēmumu.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 10.maija lēmumu civillietā apturēta tiesvedība.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas 2018.gada 23.augusta lēmumu atjaunota tiesvedība civillietā.

Sūdzībā norādīts, ka sūdzības iesniedzēja 2017.gada 29.decembrī pieteica kreditora prasījumu par kopējo summu 520415,83 *euro*, tai skaitā pamatparāds 514476,49 *euro* un nokavējuma nauda 5939,34 *euro*.

Ar administratora 2018.gada 5.janvāra lēmumu kreditora prasījums tika atzīts kopējās summas 2266,17 *euro* apmērā un neatzīts kopējās summas 517795,71 *euro* apmērā.

Tā kā ar sūdzības iesniedzējas ģenerāldirektora 2018.gada 21.marta lēmumu atstāts negrozīts sūdzības iesniedzējas 2017.gada 24.oktobra lēmums, 2018.gada 29.martā administratoram nosūtīts paziņojums, kurā lūgts atzīt kreditora prasījumu tā neatzītajā daļā.

Ar 2018.gada 13.aprīļa lēmumu papildus atzīts kreditora prasījums 353,95 *euro* apmērā, bet neatzītajā daļā lēmums atstāts negrozīts.

No Administratīvā likuma 70.panta pirmās daļas un 185.panta ceturtās daļas 1.punkta izriet, ka visi sūdzības iesniedzējas administratīvie akti ir stājušies spēkā un pie apstākļiem, ka tiesa nav pieņēmusi lēmumus par lēmumu darbības apturēšanu, izriet, ka parādniecei saglabājas pienākums nomaksāt valsts budžetā nodokļu audita rezultātā aprēķinātos maksājumus un administratoram nav tiesiska pamata neatzīt nodokļu administrācijas kreditora prasījumu.

Sūdzība pamatota ar Civilprocesa likuma 363.^{17} panta pirmo daļu un Maksātnespējas likuma 80.panta pirmo daļu.

2018.gada 8.maijā tiesā saņemti administratora paskaidrojumi, kuros norādīts, ka administrators sūdzību neatzīt.

Pirms parādnieces maksātnespējas procesa pasludināšanas starp sūdzības iesniedzēju un parādnieci bija strīds par daļu no kreditora pieteiktā prasījuma, tādēļ administrators to neatzina. Administrators sūdzības iesniedzējas ģenerāldirektora 2018.gada 21.marta lēmumu pārsūdzējis Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot apturēt tā izpildi. Administrators norādījis, ka gadījumā, ja tiks noraidīts pieteikums par pagaidu noregulējumu, viņam būtu jāatzīst sūdzības iesniedzējas prasījums, jo par to vairs nepastāvētu strīds.

Motīvu daļa

Iepazinusies ar sūdzību un tai pievienotajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka administrators nepamatoti nav atzinis kreditora prasījumu.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 75.panta pirmo daļu pēc kreditoru prasījumu pārbaudes administrators pieņem pamatotu lēmumu par kreditora prasījuma atzīšanu, neatzīšanu vai daļēju atzīšanu. Administrators pilnībā vai daļēji neatzīst kreditora prasījumu, par kuru pastāv strīds starp parādnieku un kreditoru.

Atbilstoši Maksātnespējas likuma 74.panta pirmajai daļai, administrators pārbauda kreditoru prasījumu pamatotību un atbilstību normatīvo aktu prasībām.

No minētās tiesību normas izriet, ka tieši administratoram ir dotas tiesības atzīt vai neatzīt kreditora prasījumu un noteikt, vai par konkrēto kreditora prasījumu pastāv strīds. Parādnieka administratoram ir pienākums pārliecināties, ka kreditora prasījums ir tiesiski pamatots.

No administratora 2018.gada 13.aprīļa lēmuma redzams, ka administrators nav atzinis kreditora prasījumu, jo starp sūdzības iesniedzēju un parādnieci ir strīds par kreditora prasījumu un tas bijis arī pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas.

Sūdzības iesniedzēja 2017.gada 29.decembrī pieteica administratoram nenodrošinātā kreditora prasījumu Nr.30.5-4.4.1/111447 par kopējo summu 520415,83 *euro*, tai skaitā pamatparāds 514476,49 *euro* un nokavējuma nauda 5939,34 *euro*, pamatojoties uz sūdzības iesniedzējas 2017.gada 24.oktobra lēmumu Nr.30.2- 23.13/41403 (ar 2017.gada 26.oktobra labojumiem Nr.30.2-23.13/41575), par parādnieces nodokļu audita rezultātiem.

Ar administratora 2018.gada 5.janvāra lēmumu Nr.ABB13 kreditora prasījums tika atzīts kopējās summas 2266,17 *euro* apmērā un neatzīts kopējās summas 517795,71 *euro* apmērā.

Ar sūdzības iesniedzējas 2018.gada 21.marta lēmumu Nr.30.2-22.8/1311 atstāts negrozīts 2017.gada 24.oktobra lēmums Nr.30.2-23.13/41403 (ar 2017.gada 26.oktobra labojumiem Nr.30.2-23.13/41575).

Maksātnespējas likuma 75.panta astotā daļa nosaka, ja administratora rīcībā nonāk jaunatklāti apstākļi vai dokumenti par kreditora prasījumu, par kuru jau ir pieņemts lēmums, administrators šo lēmumu ir tiesīgs grozīt vai atcelt, bet ne vēlāk kā līdz dienai, kad šajā likumā noteiktajā kārtībā sastādīts kreditoru prasījumu apmierināšanas plāns. Atceļot sākotnējo lēmumu, administrators pieņem jaunu lēmumu šajā pantā noteiktajā kārtībā, ievērojot šā likuma 73.pantā noteikto kreditoru prasījumu pieteikšanas termiņu.

Ar administratora 2018.gada 13.aprīļa lēmumu par 05.01.2018 administratora lēmuma Nr.ABB133 daļēju grozīšanu papildus atzīts kreditora prasījums 353,95 *euro* apmērā, bet neatzītajā daļā lēmums atstāts negrozīts.

Sūdzības iesniedzēja atsaukusies uz vairāk tiesu prakses nolēmumiem, kuros tiesa secinājusi, ka publisko tiesību jomā starp pusēm nevar būt strīds

par kreditora prasījumu.

Tiesa nevar pievienoties šādam viedoklim, jo tiesas ieskatā Maksātnespējas likuma tiesību normā strīds nav domāts, kā strīds Civilprocesa likuma izpratnē, bet gan vienas puses šaubas par prasījuma pamatotību. Administratoram, zinot, ka starp pusēm ir strīds par prasījumu, bija tiesības neatzīt pieteikto prasījumu tajā daļā, par kuru ir strīds.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70.panta pirmo daļu administratīvais akts stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam. Savukārt atbilstoši Administratīvā procesa likuma 185.panta ceturtās daļas 1.punktam pieteikuma iesniegšana tiesā par administratīvā akta, kas uzliek pienākumu samaksāt nodokli, nodevu vai veikt citu maksājumu valsts vai pašvaldības budžetā, atcelšanu, atzīšanu par spēku zaudējušu vai spēkā neesošu neaptur administratīvā akta darbību.

Pati sūdzības iesniedzēja ir norādījusi, ka vienīgais iemesls prasījuma neatzīšanai būtu gadījums, kad tiesa ir pieņēmusi lēmumus par sūdzības iesniedzēja ģenerāldirektora lēmumu darbības apturēšanu.

No Administratīvās rajona tiesas 2018.gada 21.aprīļa lēmuma redzams, ka administrators 2018.gada 18.aprīlī iesniedzis tiesā pieteikumu par sūdzības iesniedzējas lēmuma atcelšanu, vienlaicīgi lūdzot apturēt lēmuma darbību.

Lietas materiāliem ir pievienots Administratīvās apgabaltiesas 2018.gada 6.augusta lēmums no kura redzams, ka tiesa nolēmusi atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas 2018.gada 21.maija lēmumu daļā, ar kuru noraidīts lūgums par pagaidu aizsardzības noteikšanu lietā.

Pēc lēmuma saņemšanas, administrators 2018.gada 10.augustā ir pieņēmis lēmumu par 05.01.2018 administratora lēmuma Nr.ABB13 un 13.04.2018 lēmumu daļēju grozīšanu atzīstot sūdzības iesniedzējas prasījumu un iekļaujot to kreditoru prasījumu reģistrā.

Tiesa konstatē, ka administrators, neatzīstot sūdzības iesniedzēja kreditora prasījumu, savā lēmumā ir izvērtējis sūdzības iesniedzēja kreditora prasījumu un, pieņemot lēmumu par kreditora prasījuma neatzīšanu, balstījis savus secinājumus uz lietas faktiskajiem apstākļiem un pamatojis savu atzinumu ar atbilstošām Maksātnespējas likuma tiesību normām.

Ievērojot iepriekš minēto, kā arī to, ka administrators uz sūdzības izskatīšanas brīdi ir atzinis kreditora prasījumu un grozījis sākotnēji pieņemto lēmumu, nav pamata konstatēt, ka administratora lēmums nebūtu pamatots vai neatbilstu normatīvo aktu prasībām.

Civilprocesa likuma 363.^{17} panta trešā daļa nosaka, ja tiesa konstatē, ka pārsūdzētais administratora lēmums atbilst normatīvo aktu prasībām, tā sūdzību noraida.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, konstatējot, ka pārsūdzētais administratora lēmums atbilst normatīvo aktu prasībām, tiesa atzīst, ka sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 363.^{17} pantu , tiesa

nolēma:

noraidīt Valsts ieņēmumu dienesta sūdzību par maksātnespējīgās SIA "AB Build" administratora Sergeja Lukašina lēmumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese M.Šalta